

3/8

Hr Sköld är lugn

Även statsrådet Sköld har nu yttrat sig om den nya importbegränsningen. Han är belätnare än sina kolleger. Medan handelsministern starkt understryker lägets svårigheter och statsministern yppar oro genom att tala om ovidkommande ting, tröstar jordbruksministern enligt eget referat menigheten med följande kärnord:

Skadan för vårt land inskränker sig till att vi dels kanske inte kan få vissa nödvändiga varor alls, och dels att den ersättning som vi eventuellt kan skaffa från annat håll blir dyrare och kanske sämre. Det är uppenbart att härav följer olägenheter för näringslivet och folkförsörjningen. Verkningarna skall inte bagatelliseras, men heller inte framställas som av någon avgörande betydelse.

Hr Sköld är alltså lugn. Skadan "inskränker sig till" några småsaker. En del "nödvändiga varor" får vi inte alls; ja, då får vi avstå från de "nödvändiga" varorna. I den mån vi kan få ersättning från annat håll, vilket är osäkert, blir dessa varor dyrare; inte heller det är något att bråka om. Dessa eventuella ersättningsvaror blir kanske också sämre; även den

möjligheten betraktar hr Sköld överlägset och oberört. Olägenheter uppstår "för näringslivet och folkförsörjningen" — men till detta "inskränker sig" ju obehaget. Det skedda skall inte "bagatelliseras", säger hr Sköld — just efter det han försökt sig på en sådan bagatellisering —, men det har ingen "avgörande betydelse". Vad menar hr Sköld med "avgörande" betydelse? Det får man inte veta, men säkert är hans fordringar på detta uttryck utomordentligt högt uppdrivna.

Hr Skölds kommentarer till det senaste stora beviset på vår ekonomiska politiks misslyckande står i särklass: så belåtet och så slappt har ingen förut uttryckt sig. Har hr Sköld verkligen fält dessa ord? Eller har han använt samma teknik som under kriget, då han i referatet av ett tal förklarade att svenskarna icke hade "intresse av någotdera av de krigförande ländernas seger", men saknade mod att i själva talet införa denna utmaning mot det sunda förnuftet?